Destinats a il·lusionar-se

El Girona s´endú la victòria d´Anduva en un gran partit que decideixen Sandaza i Longo

Destinats a il·lusionar-se

Amb la bandera blanca i rendits a la superioritat del Girona. Així van acabar els jugadors i els aficionats del Mirandés després de veure com els homes de Pablo Machín imposaven la seva superioritat per endur-se els tres punts d´Anduva i seguir caminant amb pas ferm cap a Primera Divisió. Va costar, sí; òbviament ningú regala res i menys un equip que lluita per evitar el descens. Però després de picar pedra i aclaparar els burgalesos durant vuitanta minuts, un gran gol de Sandaza (m.83) va obrir el camí d´una victòria que Longo, de penal, certificaria tres minuts després (m.86). Un triomf d´aquells tan treballats i que tan bon regust de boca deixen a uns protagonistes que semblen destinats a un únic destí: l´ascens. I és que les sensacions que deixa aquest Girona no poden ser més bones. «Aquest any no s´escapa» deia al final del partit l´exdavanter blanc-i-vermell, ara a l´Alabès, Rubén Sobrino. Resta molt, és veritat, però cada cop menys i el premi gros que tant desitgen jugadors i afició segueix coent-se al ritme idoni.

El repte era doble i un comportava l'altre. D'una banda, mantenir el ritme al capdavant de la segona posició i mirar d´ampliar el coixí respecte als rivals i, de l'altra, recuperar les bones sensacions lluny de Montilivi on es venia d'una derrota a Elx (1-0) i un empat a Almeria (0-0). El partit va començar amb un petit ensurt de Sangalli arran d'una pilota perduda per Pere Pons. Seria l´única oportunitat de perill del Mirandés de tot el partit. El Girona va començar a tenir una mica més la pilota i trepitjar àrea amb certa freqüència. Maffeo i Mojica entraven en joc i tant Sandaza com Cristian Herrera estaven en contacte amb l´esfèrica. L'acumulació d'homes locals al mig del camp bloquejava, tanmateix, que el Girona arribés amb claredat a l'àrea de Sergio Pérez. La primera aproximació clara va ser abans de la mitja hora de joc quan Sandaza es va regirar dins l'àrea però el seu xut fluix el va aturar bé el porter. La consigna era clara, obrir el joc de pressa cap a les bandes perquè Maffeo i Mojica forcessin uns contra uns contra els seus marcadors. Amb tot, la precipitació i les imprecisions dificultaven dur a terme la consigna. El Mirandés no s'arronsava i buscava amb insistència també l'àera d'un René que va haver de treure una mà a un xut amb la dreta de Pedro Martín que s'enverinava tímidament. La represa va començar amb un parell d´accions d´Herrera i Sandaza que, gairebé sense esperar-s´ho, van rematar fora quan ho tenien tot al seu favor. El canari -que no era titular des de la visita a Alcorcón- tornaria a rebre una pilota en condicions dins l´àrea però faria misto. El domini del Girona era total però es materialitzava en poques ocasions. Això va fer que el tècnic decidís moure la banqueta aviat i va fer entrar Aday, primer, i Borja García després per mirar de trobar més clarividència ofensiva a la línia de tres quarts. El Girona començava a collar amb força i a sovintejar l´àrea d´un Sergio Pérez que veia com Sandaza el posava a prova. Arribaven els minuts decisius de partit amb el Girona amb un parell de marxes més que el rival. Així, Granell enviaria un llançament de falta que sortiria a fora després de tocar el travesser. Acte seguit, Longo es faria un embolic i no sabria rematar.

El gol s´enflairava. Havia d´arribar i ho faria després d´un canvi de joc de Borja cap a Sandaza que, en una gran maniobra, superaria el porter amb l´esquerra (m.83). El cop moral al Mirandés va ser letal. Tant, que només tres

minuts després Fran Cruz va fer penal sobre Pons i Longo va establir la sentència. Ara sí, l´alegria estava justificada i els tres punts eren al sarró. Tres més per seguir disparats cap a un objectiu que cada cop es veu més a prop.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/02/26/destinats-illusionar-se/831541.html?utm_source=rss